

ZEEUWSE DUOTOCHT 2018

ZEILEN, MAAR DAN ANDERS

19 T/M 23 SEPTEMBER

VOORWOORD SHIPPER JOHAN

HOE HET BEGON.

Bedrijf eruit, boot erin.

Dat was de ommezwaai in mijn leven in 2016.

Opgegroeid als zeeverkenner en met de droom van een eigen schip, heb ik in de jaren 80 een half gezonken klassieke dame uit de jaren 60, S-spant, mahoniehout op eiken spanten, gered van de ondergang. Een ontwerp van Maurice Griffiths. Speciaal voor de Engelse oostkust ontworpen, met haar lange brede kiel. Billows heette ze. Een bakdek kruisertje van 28 voet. Heb haar helemaal opgeknapt en er de kusten van de Noordzee mee bevaren.

Heerlijk scheepje, maar zeer bewerkelijk en daardoor was er in een zich ontwikkelend leven met carrière, gezin en huis bouwen geen plaats meer voor haar.

Met pijn in het hart overgedragen aan een andere liefhebber en daarna helaas nooit meer gezien.

Zou ze nog varen

Maar goed. In mijn hart gezworen weer een boot te kopen zodra het kon, een trailerbare, handzaam en niet haven gebonden.

Een Drascombe Coaster leek mij ideaal.

Ruim 20 jaar later is dat een beetje anders gelopen dan bedacht, maar de boot is er.

WINDT heette ze, UMOYA heet ze nu en ja ik weet dat je een scheepsnaam niet ongestraft kan wijzigen, maar dat heeft een verhaal.

Ik wilde de naam eigenlijk niet veranderen, maar haar vorige eigenaar, ergens aan het Markermeer, ging zijn nieuwe boot ook weer Windt noemen en een dubbele Windt vond ik niets.

Woordspelingen passeerden de revue, zoals: Weerwindt, Zeeuwse Windt, Zuiderwindt, Meewindt, enz.

Echter, drie dagen na de aankoop van onze boot, moesten wij eerst nog een familiereis naar Zuidafrika maken. Tsja het was tenslotte het jaar van de veranderingen.

Kinderen allebei geslaagd voor middelbaar en overgaand op studie was de unieke gelegenheid voor een grote reis. Die was al lang gepland.

De boot kwam er even tussendoor. Gespot op internet was het een unieke aanbieding die we niet konden laten lopen. Een Dehler 34, uit 1988, maar in prima staat. Kon er zo mee weg. (Dat bleek later anders uit te pakken, maar dwaalt af van de kern van dit verhaal.)

Afijn, varen konden we er nog niet mee, dat moest wachten tot na de vakantie.

Maar tijdens die vakantie, diep in Zulu land, raakten wij aan de praat met neger Tom, een toffe gast die ons 4 dagen bij het krieken van de dag in een open jeep tussen de leeuwen en Olifanten door laveerde.

Prachtig natuurlijk, maar in mijn voorhoofd zat uiteraard ook die boot. Echt niet in mijn achterhoofd, nee ik zat nog steeds te prakkiseren over die naam.

Dus ergens tijdens onze gamedrives vroegen wij aan Tom, wat betekend eigenlijk wind in het Zulu.

Umoya zegt hij. Dat betekend niet alleen wind, maar ook spirit, geest, ziel, goede sfeer.

Bingo, riepen wij in koor.

Umoya is ook stik Zeeuws. Bløf heeft haar CD Umoja genoemd, na een inspiratiereis naar Zuidafrika.

Dus dat was gauw bekeken, geen echte naamsverandering, maar alleen in een andere taal, met meer inhoud en bovendien moest de boot toch nog uit het water en zouden we ze officieel door haar beschermvrouw opnieuw laten dopen.

Oranjeplaat als beogde thuishaven duurde nog even, in afwachting van een vaste plek, maar dat was dit seizoen dan toch ook een feit.

Hernieuwde contacten met oude zeeverkennermaten leverde het onderwerp Duotocht op. Niet vies van een uitdaging brengt ons dat tot de voorbereiding van dit avontuur.

VOORBEREIDING.

Na de 12 uur van het Veerse Meer vertelde Ronald enthousiast over de Zeeuwse Duotocht. Dat was wel effe een dingetje, niet bepaald voor watjes.

Na 12 uur bikkelen op het Veerse Meer, samen met mijn zoon en een open scheenbeen als resultaat voelde ik mij echt geen watje en de uitdaging was geboren.

Piekerend over het feit waarom de Sirene van Frank ons eruit gezeild had en bij de Haringvreter race niet, kwamen we tot de conclusie dat wij met teveel zeil hadden gevaren en steeds bij het kruisen tijd verloren. Maar dat terzijde. Tactieken werden besproken en de link naar de Duotocht was gelegd.

Zeker toen Frank aangaf dat hij die eigenlijk toch ook nog wel op zijn bucketlist had staan.

Ronald en Hans Jan zijn gezworen maten en trouw aan de Capricorn, want nadat die haar mast verloor is nog even de optie toch met 2 boten en een bemanning hussel geopperd, maar het was samen met de Capricorn of helemaal niet.

Mia en Ronald waren uiteraard goed ziek van schrik en ellende, zo vlak voor hun reis naar Engeland, maar hebben zich kranig herpakt en de schroefas vrij gehouden van pok en wier.

Zij waren ook zo sportief om ons rookies van info te voorzien ter voorbereiding van de Duotocht.

Vol enthousiasme hebben Frank en ik zaterdag 1 september afgesproken om proef te zeilen en verdere afspraken te maken.

Wat moet je nu voorbereiden aan een tocht waarvan je niet weet waar je naar toe moet en hoe de wind staat, dus na een uurtje kletsen en nadenken over alternatieve voortstuwing, voor als het niet waait en een goed plan voor de bikkesementen waren we wel klaar met de voorbereiding.

Dachten we.

Proefvaren is natuurlijk altijd leuk. Frank heeft ook een Dehler, maar dan met helmstok en ging op in het gevoel van een stuurwiel.

Bij het verlaten van de haven zagen we dat de Capricorn van haar plek was.

Zouden die toch naar de Oostwatering zijn voor de nieuwe mast en alsnog meedoen aan de Duotocht?

Maar nee, die lagen aan de Goudplaat, te mijmeren over weet-ik-veel.

Het zat er echt niet in. Er was al wel een mast, maar de rolreefinrichting was niet in orde en ze wilden zonder stress te boel in orde maken.

We waren van harte welkom voor koffie of een biertje en wat info over de Duotocht.

Nou, vroeg Ronald, hoe gaan jullie het aanpakken?

Hebben jullie al een plan, strategie.

Uhh, we weten wat we gaan eten en voor de rest zullen we moeten afwachten wat de zeilaanwijzingen zijn.

Het kan alle kanten op gaan.

Welnee, was zijn antwoord, wat doet het tij, dat bepaald al een groot deel van je keuze.

En je weet dat het binnen de Zeeuwse delta is, dus kan je al opties bedenken en gaan rekenen.

Oke, dat was andere koek. Kaarten en kladblok werden uit de kaartentafel getoverd en alras klonken de als-dans door de kuip aan boord van de hoog op het water liggende Capricorn.

Een boer met kiespijn zal er ongeveer zo uitgezien hebben toen wij losgoiden van de onttakelde boot en de schipper en vrouw gedag zwaaiden.

Helaas, hopelijk zijn ze er volgend jaar weer bij.

Terug varend naar de Oranjeplaat becroop mij een apart gevoel, onrustig, koortsig.

Kon niet meer stilzitten. Ik moet aan de slag, kaarten mee naar huis, Stentec updaten, AIS aan de praat krijgen, alternatieve voortstuwing concretiseren,

Volgens mij ben ik besmet.

Is dit het Duotocht virus?

VOORWOORD MAAT FRANK

Hoe het zover is gekomen,

Ik als trouwe volger van Ronald en Hans-Jan had eigenlijk ook al een tijd de wens om eens deel te nemen aan de duo-tocht. Op een dag kwam ik bij Ronald aan boord en daar trof ik Johan aan welke bij ons in de haven was komen liggen. Johan ook een oud zeeverkenner had ik al ruim 30 jaar niet gezien of gesproken. Ondanks deze lange periode klikte het al snel weer. Na wat heen en weer gepraat waren we het er over eens dat dit een mooie gelegenheid zou zijn om samen deel te nemen aan dit zwaarste zeilevenement van Zeeland. In onze jonge jaren hebben we op welliswaar een heel andere manier ook al de nodige avonturen beleefd op zomerkampen , veelal ook zeilend. De volgende dag zouden de vrije dagen op het werk worden ingepland. We zouden gaan varen met Johan zijn boot, de Umoya ,een Dehler 34, uitgerust met rolfock en de nodige noodzakelijke navigatie apparatuur. Aangezien ik zelf met een Dehler Optima 101 vaar was het niet perse noodzakelijk om ervaring met de boot op te doen.

DAG 1. WOENSDAG

En dan is het ineens woensdag 19 september. Diverse avonden voorbereidingen zijn hier aan vooraf gegaan, met af en toe raad vragen bij de ervaren schipper van de Capricorn. In eerste instantie ging het alleen over wat gaan we eten en wat hebben we nog meer nodig om 5 dagen aan boord te overleven. De weersvoorspellingen worden angstvallig in de gaten gehouden in de dagen voorafgaand aan de Duotocht. Als het zo zou kunnen blijven. ! prachtig weer, gunstige wind, eerst wind uit het zuiden, in het weekend ruimend naar het noorden, zonnetje . Dat word een prachtige tocht zo voor de eerste keer. Op deze woensdag is de voorspelling wel even anders, wind uit zuid/zuidwest tot wel kracht 6 a 7 . Het thuisfront wordt al onrustig en wij niet minder. Die Westerschelde in het donker met veel wind is echt wel een uitdaging. En s'nachts varen met zoveel wind over onverlichte wateren, ook spannend !

Woensdag op tijd afgesproken om aan boord te gaan, alle boodschappen aan boord te brengen en op te bergen. Mijn zeilpak en andere handige dingetjes die we denken nodig te hebben van mijn eigen boot gehaald en op de Umoya gebracht. Een ding is zeker van de honger zullen we niet omkomen. Diverse maaltijden zijn van te voren bereid en ingevroren . Stew volgens recept van Johan. (soep die je met mes en vork kan eten). Diverse broden , broodjes, koeken, snoep, koffie, thee etc. Daar zal het niet fout gaan

Bij het uitvaren van Oranjeplaat schiet mij ineens te binnen, shit toiletas vergeten, ligt nog aan boord. Even terug naar de steiger en 10 min later weer de haven uit. Johan merkt nog op dat hij de nieuwe gasfles is vergeten maar eigenlijk ook niet weet hoeveel er precies nog in zit aan boord.

De reis door het kanaal verloopt voorspoedig. Ondertussen zitten wij steeds meer in spanning over hoe dat straks allemaal zal verlopen. Die weersvoorspelling liegt er niet om. Moet je de Westerschelde vanavond met dit weer wel doen. Misschien gelijk door het kanaal? En de voorspelling voor de komende dagen is ook niet mis. Harde wind uit het zuid-westen en kans op regen. In Rhoon zullen we wel komen....

In de haven aangekomen hebben we ons gemeld bij de organisatie, tracker en duotocht vlaggetje in ontvangst genomen. Tracker gelijk aangesloten. Even controleren, ja hoor na de draadjes te hebben omgewisseld doet hij het echt wel. De maaltijd genuttigd, friet met sate'. Lekker. En dan begint het palaver. De klip is gevuld met enthousiaste zeilers, ervaren rotten en enkele nieuwkomers. Helaas zonder de Capricorn bemanning. Voor ons nagenoeg allemaal nieuwe gezichten. Het regelement wordt doorgenomen en vragen worden gesteld. Dan de zeilaanwijzingen, tot mijn opluchting (en wellicht van menig andere) is de Westerschelde als **no go area** aangewezen en komen alle opdrachten op de Westerschelde te vervallen. Dit betekent tegelijkertijd dat er door het wegvallen van deze opdrachten de keuze opdrachten van deze nu verplicht zijn om aan te doen. Dit zijn Oranjeplaat, Stavenisse, Blinckvliet, Zandkreekplaat en Tholen

De meeste duo's al wat onrustig schuifelend op hun stoel tegen het eind van de briefing gaan na het startsein gelijk op pad. Met zijn alle door het kanaal dat is wel duidelijk. De blauwe golf van 18:42 wordt het. Met 13 boten door de bruggen. Het is een lang lint van schepen, dit resulteert dat de eerste schifting al voor de Schroefbrug wordt gemaakt. 4 boten komen niet meer door de brug, waaronder wij met de Umoya. Duurt te lang volgens de opgeroepen brugwachter. Tegen de tijd dat de brug weer draait zijn er al diverse boten veruitgelopen tot aan de sluis in Veere. Op het Veerse meer spoeden enkele zich gelijk richting Zandkreeksluis.

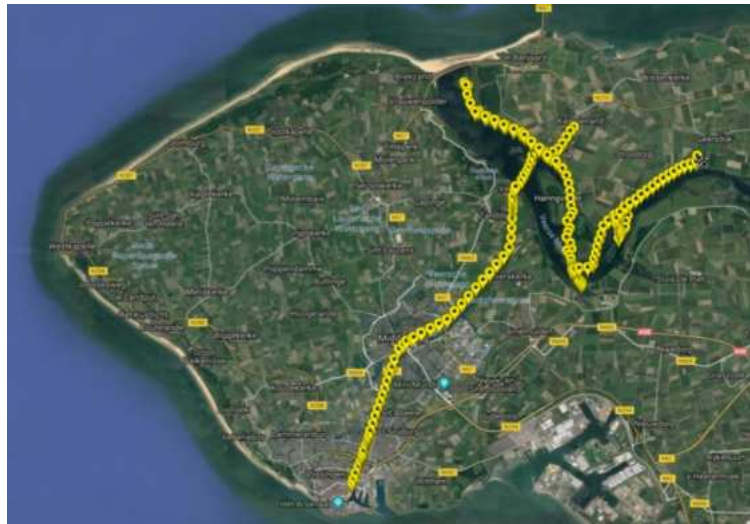
Het is duidelijk dat iedereen een eigen tactiek heeft, dit waarschijnlijk aan de hand van ervaring, vaareigenschappen van de boot, weersvoorspelling, fouten van voorgaande jaren?

Onze tactiek als rookies: We gaan eerst punten pakken op het voor ons vertrouwde Veerse Meer. Twee verplichte en twee keuze opdrachten. De haven van Kamperland wordt aangedaan om 22:20 uur en het vaarwater Kamperland wordt volledig gevaren, na dit eerst goed op de kaart te hebben bekeken. (later blijkt dat we toch de scheidingston VM97-VK34 hebben gemist). Hierna volgt onze thuishaven Oranjeplaat. Altijd

lastig. De Haveningang , smal en onverlicht en meestal vrij van wind. Hier komt ons alternatieve voortstuwings middel van pas. Een wrikriem. Geleerd bij de zeeverkenner en nooit verleerd. Om 00:30 voor 10 min afgemeerd aan de passanten steiger.

Aansluitend wordt de zandkreek plaat gerond. Ook hier een onverlichte smalle doorgang met weinig diepgang. Deze doorgang met mijn eigen boot als eens gevaren, dus dat moet kunnen zeg ik tegen Johan. Nu is het alleen pikkedonker . De Umoya er veilig tussendoor geloodst en verder gevaren naar het haventje van Geersdijk. Het is inmiddels bijna drie uur s' nachts en wij vinden het wel tijd voor een korte break. Even een paar uur te kooi. Om 07:00 rammelt het wekkertje.

Route dag 1

DAG 2. DONDERDAG

Een stevig ontbijt ,een bak koffie en per persoon twee paracetamol. De Schipper heeft last van een verkrampde spier in de rug en de maat heeft last van hoofdpijn. Dit zou de rest van de Duo-tocht zo blijven. Nu heeft Johan alleen last van zijn rug als hij gaat liggen dus, niet gaan liggen zou ik zeggen. 😊

De reis wordt vervolgd. Om 09:40 liggen we in de Zandkreeksluis. De planning voor vandaag is om de opdrachten op het Spui en Haringvliet te gaan uitvoeren. De wind is gunstig om naar het noorden te varen. Gezien de windverwachting, ZW harde wind, wordt de terugweg wel wat. Maar dat is voor latere zorg. De Krammersluis wordt om 12:40 gepasseerd. Hier is de gasfles omgewisseld. Bij de aanbrengrtocht naar Vlissingen heeft Johan de buurvrouw bereid gevonden om de reserve gasfles bij hem uit de garage te halen en deze in Middelburg af te geven. Er was al wat twijfel over de vullingsgraad van de gasfles bij het uitvaren van de haven op woensdag. Bij het maken van de tweede tostie donderdagmiddag stopte het gasstel er al mee. Bij Jos Boone waar wij hebben getankt vond de overdracht plaats. Buurvrouw bedankt ! De reis verloopt voorspoedig, om 15:30 bij de Volkeraksluis en net na 16:00 uur varen we het Hollands Diep op richting Haringvlietbrug. Brugwachter opgeroepen en al snel is duidelijk dat de brug niet draait van 16:00 tot 19:00 uur of zelfs nog later. F*ck. tegen valler. Dit had ik kunnen weten van mijn zeilvakantie afgelopen zomer. We hebben geluk meldt de brugwachter, er heeft zich nog een jachtje gemeld en om 19:30 is er een opening. Kunnen we iets anders zinnigs doen? Nee, want dan zouden we de planning die we voor ogen hebben weer om moeten gooien. Dan maar even aan een Mooring hangen en een lekkere maaltijd bereidt (opgewarmd in dit geval) We liggen op tijd voor de brug te draaien en varen er uiteindelijk met 5 andere jachtjes door. Waaronder de Watertuin. Met deze Victoire het hele Haringvliet samen rond gevaren tot aan Blinckvliet toe. Rondje Tiengemeten wordt volbracht, aansluitend wordt het Aardappelengat gevaren, Hellevoetsluis wordt om 22:10 aangedaan, de Benningen doorkruist en zo door het Spui op. 10 min in Blinckvliet gelegen en met een ruime wind en stroom tegen varen we het Spui af richting de Oude Maas. Hier moeten de zeilen naar beneden en moet er gemotord worden. Dan is Rhooen een makkie, op de motor even schuin oversteken, 10 min vast en weer door. Over de oude Maas richting Dortsche Kil. In verhouding met andere vaarwegen liggen hier op de Oude Maas wel heel grote tonnen als markering. Uiteindelijk in de verplichte vluchthaven Zuid afgemeerd om 05:00 uur. Achterin de vluchthaven afgemeerd welke goed vol ligt met binnenmannen. Ook gevluht voor de harde wind of voldoen ze aan de verplichte rusttijden. Dit was wel even genoeg voor *vandaag*. Als hier nog sprake is van *vandaag* met dit overschrijdend vaargedrag. Deze dag volgens de tracker 85.6 nml gevaren in 21 uur en 15 min. Zo op het eind van de dag en in de nacht toch wat punten bij elkaar gevaren. S'nachts horen we de wind aan het wand rukken en ligt de boot behoorlijk onrustig. De Watertuin en de Brotherhood liggen er ook afgemeerd. De watertuin zegt een half te willen rusten en dan weer door te gaan. Wij hebben het even gehad en gaan na een klein borreltje lekker liggen.

Route dag 2

dag 3. vrijdag

Wekkertje gaat af om 08:00 uur. Goede morgen ! lekker geslapen Mwao gaat wel. . De vluchthaven is zo goed als leeg. De Binnenvaarders welke vlak bij ons lagen zijn vertrokken . hebben we niets van gehoord of gemerkt. De watertuin en Brotherhood liggen er nog wel. Het waait hard deze dag. Tijdens het ontbijt worden de vaarplannen nog eens doorgenomen. Dit als onderdeel van het gehele plan om in ieder geval alle verplichte opdrachten te halen. We moeten dus naar de Oosterschelde. De keuzes zijn zo gemaakt dat we in principe niet op de Grevelingen en ten westen van de Zeelandbrug hoeven te komen. Wel het oostelijk deel van de Oosterschelde. Dus dat wordt tegen de westen wind opboksen naar het zuiden. De boot wordt gereed gemaakt. Een tweede rif wordt gezet en alles binnen slinger vast opgeborgen, kastjes dicht etc. Op de motor het Dortsche kil afgevaaren tot het Hollands Diep. De zeilen erop en gaan. We zitten aan de rode kant van het vaarwater en zijn gedwongen hier korte slagen te maken. De binnenvaarders varen af en aan en maken dat we steeds op tijd overstag moeten. De eerste bakken water komen al gauw tot over de buiskap. Zo met die westenwind lopen er lekkere golven over het Hollands Diep. Na diverse slagen steken we het vaarwater over en gaan aan de groene kant verder waar we meer breedte hebben om te laveren. Nog een lange slag richting de Haringvlietbrug en dan op de Volkeraksluis af. Hier liggen we uiteindelijk om 14:00 uur. Zo he' die twee rifjes zijn niet overbodig !. Een korte blik naar binnen in de kajuit geeft ondanks de voorzorg maatregelen toch een rommelige indruk. Alles van op de kaartentafel ligt op over de vloer Na de sluis volgt de volgende uitdaging, het Volkerak. Ook niet echt bezeild vandaag. De tocht wordt voortgezet want je moet toch verder he'. Af en toe valt ons oog op het briefje wat naast de kajuit ingang is opgehangen door Johan. In het zeeuws "ut moe weh leuk bluuve eeh" . Vind jij dit nog leuk, wat vinden wij hiervan ? Dit briefje is woensdag bij het naar Vlissingen varen opgehangen. Het motto van deze tocht.

Als onwetende beginners, weten wij niet precies waar we aan beginnen. Wel veel stoere verhalen gehoord over ontberingen, storm en windstiltes, slaapgebrek, verschillende inzichten, irritaties, keuzes maken etc.

Wat er ook gebeurt het moet wel leuk blijven en gezellig.

Het Volkerak wordt in een beperkt aantal lange slagen doorkruist en om 19:00 uur liggen we in de Krammersluis. Naast wat buiswater regent het af en toe ook een beetje en krijgen we prachtige regenbogen te zien. Op de plotter binnen zit ook AIS, hierop kunnen wij precies zien welke beroepsvaart in de buurt zit en welke koers ze aanhouden. Een enkele duotochter is hierop ook te volgen. Wij zijn daarop ook weer goed te zien voor de beroepsvaart. Handig en veilig. " Binnenvaart schip Boreas hier zeiljacht Umoya " we steken voor u langs over (heel ruim) . Boreas, is goed laat maar lopen. Andersom kan ook natuurlijk. Om 04:30 op het Dortsche Kil. " Zeiljacht Umoya , Hier de Chemgas " kan je een beetje aan de kant gaan varen ! Met al die lichtjes om je heen en een donkere nacht mis je gauw wat en een snel varende binnenschip is zo bij je. De bedoeling is om in Bru te gaan overnachten en zo de verplichte rusturen te pakken. Na de sluis de zeilen er weer op en dat korte stukje zeilend naar de Grevelingen sluis . In andere gevallen zou je hiervoor de zeilen niet meer zetten, zeker niet met dit weer. Maar ja het is de duo-tocht he'. Zeilen zal je. In Bru ons gemeld aan de passantensteiger. Niemand aanwezig, dan maar een plekje gezocht. Na de boot te hebben afgemeerd is het weer tijd voor een stevige maaltijd en een biertje op een boot die niet alle kanten opstuitert. Na de maaltijd eens lekker douchen. Nu zijn de voorzieningen daar in Bru nieuw en heel luxe, maar dat douchen viel tegen. Wat een trutstraaltje en honderd keer op dat touch knopje drukken om de douche gaande te houden. Bij het aanlopen zagen we nog een paar duotochters in de voorhaven liggen en de Den Oetel lag afgemeerd in de jachthaven net achter de sluis. Nog even langs gevaren voor een praatje. Om 11:00 moe en voldaan te kooi.

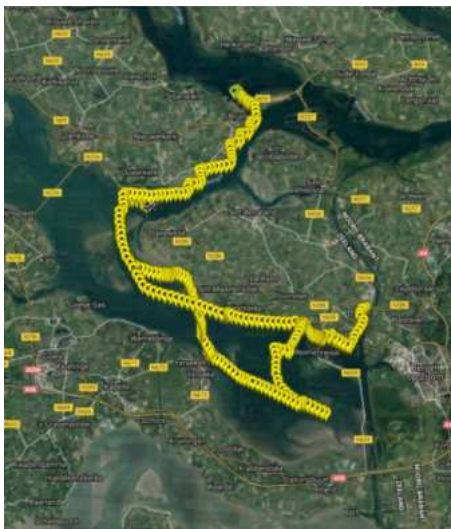
DAG 4. ZATERDAG

07:00 het wekkertje brengt het ons weer tot de orde van de dag. De wind lijkt wel wat minder, het is droog, schraal zonnetje. Laten we eens lekker gaan zeilen ! Ontbijt met koffie en de plannen doorgenomen voor vandaag. We moeten naar het oostelijk deel van de Oosterschelde. Om 08:15 gooien we los en varen op naar de sluis. Bij het voorbij varen van Den Oetel staat er iemand te zwaaien of we even langs kunnen komen. De maat vertelt dat de schipper ziek te kooi ligt en dat ze de strijd gaan staken. Jammer. We nemen hun track en trace mee aan boord om deze bij aankomst in Vlissingen af te geven. In de sluis sluit de Think Different aan. Na

de sluis lijkt het allemaal wat rustiger als de dag ervoor. Eruit met die reven. Echter na een paar keer goed schuin te hebben gelegen en de Umoya loefgierig blijkt te zijn met zoveel zeil gaat het eerste rif er weer in. Beter in balans en net zo snel kruisen we het Zijpe, Mastgat, en Keeten af. Onderweg passeren we weer Stavenisse, nu echter met laag tij, dus daar komen we niet in. Jammer moeten we dan later maar zien mee te pakken. Op de heenweg zijn we hier met gunstig tij stomweg voorbij gevaren. We kwamen er te laat achter en vonden het niet rendabel om te keren, tegen stroom en wind in. De wind lijkt gunstig genoeg om door de Witte Tonne Vlije door te steken. Dat wordt krap. Er zal een hoogteslag gemaakt moeten worden. Mag eigenlijk niet in dit vaarwater maar we hebben geen keus. Brabants vaarwater verder volgen met de Think Different in ons kielzog. De Think Different zien we achter ons de Dortsmankreek invaren. Deze moeten wij ook nog doen. Overstag en terug. Ondertussen gaat Johan op de getijtabel kijken en deze meldt dat het eigenlijk niet kan. Weer overstag en verder het Brabants vaarwater af. Over bakboord naar Gorishoek. Ook nog nooit geweest. Gorishoek naderend zien we een mastje achter de dijk. Even opsteken grootzeil naar beneden en op het fokje naar binnen. Tussen het havenhoofd wordt de fok ingedraaid en de motor gestart. 12:00 liggen we vast. Deze manoeuvre wordt bij het binnenlopen van elke haven zo uit gevoerd. Aan de steiger ligt de Krullevaar van Jasper. Die is er in zijn eentje op uit met zijn Etap 34 in dit onstuimige weer. Respect. ! even later komt ook de Think Different binnen lopen. Gelijk maar vragen hoe dat nou zit met die drempel die daar ligt in de Dortsmankreek. Hoe diep steken jullie? . oh zegt de bemanning van de Think Different, we hebben niet minder dan 2-3 mtr water gehad. Hadden wij dus ook kunnen doen. Op de terugweg dan maar. Na 10 min rust weer verder, nog even de grond geraakt, op de motor dat kleine stukje de haven uit, fok uitrollen, vaart maken, kop in de wind en grootzeil erbij. Op naar Tholen. De Bergsediepsuis is de sluis die ons nog van Tholen scheidt. Om 13:10 wordt deze gepasseerd. Het is krap aan te bezeilen naar Tholen haven maar het lukt wel. Op het havenhoofd staat iemand naar ons te zwaaien. Het is Hans-Jan, maat op de Capricorn woonachtig in Tholen. Heeft ons natuurlijk gevolg en komt eens vragen hoe het gaat en of we het nog leuk vinden. Natuurlijk, afgezien van de hoofdpijn en rugpijn, vinden we het nog steeds leuk. De plaatselijke zeeverkeners

zijn in de haven met hun lelievletjes aan het varen. Dit doet ons weer denken aan vroeger. 10 min zijn voorbij en weer terug door die sloot. Wonderwel ook weer in één streep door gevaren met 6 knopen en een beetje knippen net gehaald . Op het zoommeer nog twee slagen en we liggen weer voor de sluis. Bij het binnenvaren van de haven van Tholen de Think Different erop gewezen dat ze de boeienlijn niet helmaal tot het einde hebben gevolgd. Ze corrigeren dit natuurlijk nog netjes. Kost je wel een biertje roepen we ze nog na. Na de Bergsediepsuis staat de Pietermankreek op de rol. Hier kom je eigenlijk ook nooit tenzij je daar toe gedwongen wordt. De PK7 komt al gauw in zicht en wordt netjes gerond. De kreek een stuk tussen de betonning terugsteken en dan op Yerseke afkoersen. Het tij is gunstig, een uur na hoogwater. Over de platen gaan we varen. Doe je anders ook niet gauw. Een koers wordt nauwkeurig bepaald op de plotter en wederom zonder te steken varen we in een rechte lijn het smalle geultje door op de Juliana haven af. Ondertussen de dieptemeter nauwlettend in de gaten houden en de nodige staken omzeilen. Niet minder dan 3 mtr water gehad. Pfff , best wel spannend. Je weet toch niet of er misschien nog ergens een drempeltje ligt en met 5-6 knopen aan de grond lopen is best hard. Afmeer ritueel herhaald en aan een ponton gaan liggen in de Juliana haven. De volgende opdracht is van belang want hiermee hebben we alle verplichte opdrachten volbracht. We zitten ons al in de prijzen te rekenen. Stavenisse is het doel. Maar ondanks het voordeel van afgaand tij is het best nog wel een eind varen. We vrezen ervoor. De Dortsmankreek wordt an passant meegenomen. De Witte Tonne Vlije weer door en dan nog even de bocht om. Je ziet Stavenisse al liggen. De havenmeester wordt gebeld om te vragen hoeveel water er nou eigenlijk nog staat als wij daar denken te arriveren. Je bent zeker een uur te laat zegt hij. Dat wordt dus pas om 01:00 uur vannacht en het is nu nog maar 19:00 uur. Shit dat is balen. Dan maar even op een ankertje voor de haven, op het gemakje eten en even rusten. Wel nog een vastlopertje bij het te kort afsteken van de bocht na de laatste rode ton de WTV-4. Johan steekt zijn hoofd naar buiten en zegt, je moet een beetje oploeven Frank. Ja ja ben ik al mee bezig. Maar voor ik was uitgesproken zaten we aan de grond. Fok bak , schuin hangen en uiteindelijk motor even bij. Hier blijven liggen met afgaand tij is ook geen pleziertje. Ankerplaatsje gezocht vlak voor de ingang van Stavenisse op 3 mtr water , gegeten en gerust. Dat is ook weer jammer zeg. Stavenisse daar kom je niet zomaar. 😊

Route dag 4

DAG 5. ZONDAG

Deze dag begint al vroeg, om 00:30 om precies te zijn want we moeten naar Stavenisse. Op de fok tot tussen het havenhoofd gevaren en het kanaaltje gevolgt. Inderdaad niet veel water en best smal. Met voldoende water onder de kiel de haven binnen gelopen, aan de verplichte 10 min voldaan en weer naar buiten. Ondertussen kwam Den Inckel naar binnen. Lig je daar midden in de nacht in zo'n afgelegen gat moet je nog wachten. Naar buiten gemotord zeilen gezet en op naar het Veerse Meer. We zijn er klaar mee. Alle verplichte opdrachten gedaan en wat keuze opdrachten. De wind was een stuk minder en wonderwel naar het Oosten gedraaid en dat is in deze niet ongunstig. Ruime wind richting de Zeelandbrug, wel stroom tegen, maar het ging nog best lekker. Door het Engels vaarwater met de stroom in de kont en scherp aan de wind met 7 knts over de grond naar de Zandkreek. De nacht vordert ook al weer gestaag en om 03:15 liggen we voor de sluis. In de Zandkreek sloeg de vermoeidheid ook even toe. Er wordt een onverlicht tonnetje gepasseerd, een rode, aan stuurboord! dat is niet goed. gelukkig is het hoogwater. Later wordt ik gecorrigeerd door Johan van binnen uit de kajuit. Deze heeft op de plotter gezien dat er wel heel veel aan stuurboordswal wordt gevaren. Oploeven Frank. he' ooh ja. ik zie het alweer. Verkeerde rode lichtje aangehouden. lichtje van de sluis ipv een boei. Wakker blijven!! Op het meer gaat het met een matig windje uit het oosten, gelukkig anders moet je dat smalle water weer helemaal afkruisen, richting Veere. En dat hebben we met onze thuishaven op het meer al vaak gedaan en ontzien. Ik ga even een uurtje liggen zeg ik tegen Johan. Geen probleem met deze wind, op de stuurautomaat en beetje met de fok spelen. Hard gaat het echter niet. Als ik na 2 uur weer aan dek kom varen we net langs de Bastiaan de Langeplaat. Dat schiet ook niet op, wat doe je nou allemaal.....Ondertussen komt de zon op en wordt het weer wat lichter. De sluis van Veere wordt om 06:50 aangedaan. Wat gaan we doen was de vraag hiervoor. Blijven we op het meer overnachten met de kans op weinig of ongunstige wind om terug te komen, of varen we door naar Vlissingen. Hebben we dat in ieder geval gehad. Door naar Vlissingen. We zijn nou toch lekker bezig. Na de sluis gaat Johan even liggen. In Middelburg moeten we wachten op de blauwe golf van 08:37. Deze brengt ons om 09:45 door de finish in de jachthaven.

Route dag 5

We hebben gehaald!! Benieuwd hoe we het hebben gedaan. Wat doen we, gaan we douchen en dan nog even liggen. Neeee douchen is voor thuis, eerst even rusten. wekker op 15:00 uur dan kunnen we ruim op tijd in de klip zijn voor de sterke verhalen, de maaltijd en de prijsuitreiking. De prijs: op tijd finishen en moe, gezond en veilig weer in de haven. Iedere deelnemer krijgt een mooi herdenkings bordje.

De klip is weer gevuld met dezelfde, nog steeds enthousiaste zeilers, ervaren rotten en nieuwkomers, allemaal een beetje getekend door de zware tocht van afgelopen dagen. Enkele vrouwen hebben zich bij het gezelschap gevoegd. Een lekker biertje wordt besteld en dat smaakt !

Sal begint te spreken en de rest zwijgt, allemaal benieuwd hoe iedereen het heeft volbracht en doorstaan. Dit wordt aan de hand van enkele afbeeldingen op de beamer getoond. Van ieder schip wordt een deel van de tracking getoond met af en toe een opmerking wat er goed of fout is gegaan. Zo komt elke boot aan de beurt. De vrijwilligers die ons heel de reis hebben gevolgd via track en trace en de punten hebben toebedeeld worden bedankt en krijgen een flesje wijn. Twee boten hebben de strijd gestaakt ivm ziekte van een van de bemanningsleden. Een van de light deelnemers heeft een opmerkelijk aantal mijlen weten te zeilen en punten te behalen. De Krullevaar is solo tot in Tholen geweest. Ik denk dat iedereen voor zich een mooie prestatie heeft geleverd. Zeker gezien de weersomstandigheden. Grensverleggend is het geweest, gevaren op tijdstippen met windkrachten die je anders in de box houdt of niet eens aan boord brengt. Gezien het feit dat wij alle voor ons verplichte opdrachten hebben volbracht schatten wij ons eindresultaat redelijk in. Maar die andere hebben dat ook allemaal als je zo links en rechts eens informeert. De prijsuitreiking leert ons snel dat we niet de juiste rekenmethode hebben gehanteerd. Je krijgt pas 5 punten als je een tweede keuze opdracht hebt uitgevoerd. Dus geen punten voor ons voor de verplichte opdrachten. Dat is schrikken. Uiteindelijk 8^e geworden met 25 punten. Niet slecht voor een paar beginners. Er wordt een biertje voor ons neergezet door Chris van de Think Different. Dat is waar die hebben we verdiend. Chris meldt dat ze weer doorgaan. Nog even buitenom naar de Roompot op weg naar Herkingen. Waar je zin in hebt. We laten ons de maaltijd goed smaken en drinken er nog een. Maar ook wij moeten weer op pad. De Umoya moet terug naar thuishaven

Oranjeplaat. We melden ons bij de brugbediening. Een Dame meldt , jammer meneer de blauwe golf is net 5 min geleden gestart. Kunnen we ze nog inhalen ? Dat niet maar we gaan even overleggen zegt de dame. Even later worden we opgeroepen, Umoya hier brugbediening keersluis. We draaien om 19:10 zorg dat je er ligt. Bedankt we liggen nog in de haven je kan ons zien op AIS. Helaas meneer, wij gebruiken alleen de camera's dus zorg dat je gezien wordt. De brug draait precies op tijd en de volgende bruggen springen op groen als we naderen. Dat gaat lekker. Bij het passeren van de draaibrug in Souburg wordt er medegedeeld dat de Schroefbrug in Middelburg om 19:50 draait. Dat is over 15 min .. !! Vol gas met 6.7 knopen op de log komen we precies op tijd aan en kunnen we gelijk door de brug. De staionsbrug draait een 10 min later. De dame verontschuldigd zich nog dat het een paar minuten duurt voor deze draait, ! We hebben nog nooit zo'n snelle passage gehad van dit deel van het kanaal. We delen nog even mede dat ze de liefste is op heel de wereld.

Volgens goed gebruik wordt er onderweg nog een sigaartje op gestoken en een borrel gedronken. Welverdiend. !

Organisatie bedankt voor het organiseren van deze geweldige tocht. Wij hadden er al veel over gehoord maar nu zijn we er zelf deelgenoot van geworden. We weten waar we de tactiek kunnen aanpassen en hoe we de extra punten kunnen pakken. Maar, volgend jaar is alles weer anders Goed blijven eten ,drinken en rusten is zeker ook belangrijk. We hadden nog wel wat eten over. Vond twee weken later zelfs nog een zak krentenbollen onder mijn autostoel 😊 .

We hebben er van geleerd en genoten en wat ons betreft tot volgend jaar.

Johan & Frank ab Umoya